

Rozprawa poświęcona jest motywowi wczesnej dorosłości w polskiej prozie wydanej po roku 1989. Cel rozważań stanowi weryfikacja tezy o słuszności wyodrębniania w rodzimym piśmiennictwie 'literatury (dla) młodych dorosłych (kobiet)' – *new adult fiction* (1). Ponadto ustosunkowanie się do założenia, że w odniesieniu do dzieł twórczyń publikujących po 1989 r. można mówić o zjawisku pokoleniowości (2).

Praca została podzielona na pięć rozdziałów. Otwiera ją przedstawienie obranej metodologii, głównych kategorii badawczych oraz zarys stanu badań (I). Centralną część rozprawy stanowi analiza tekstów literackich (II). Badaniom poddano wybrane utwory prozatorskie, autorstwa pisarek, których bohaterkami są kobiety realizujące zadania rozwojowe charakterystyczne dla okresu wczesnej dorosłości. W kolejnym rozdziale jest mowa o powieściach podnoszenia świadomości – w nawiązaniu do odczytań, które przedstawiono i postulatu lektury „blisko tekstu” (III). Czwarty fragment ukazuje nowe obszary badawcze obejmujące poszukiwanie motywu wczesnej dorosłości w innych tekstach kultury (IV). Dysertację zamyka przedstawienie wniosków (V). Do pracy dołączono genogramy ilustrujące sytuacje bohaterek literackich, o których była mowa w rozprawie.

Słowa kluczowe: literatura dla młodych dorosłych, literatura kobiet, polska proza po 1989 roku, wczesna dorosłość